

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 865/2023
10.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Марка Симића и др, због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Симића - адвоката Никше Црногорца, браниоца окривљеног Милоша Ковачевића - адвоката Јовице Ковачевића и браниоца окривљене Кристине Ђурић - адвоката Виктора Гостиљца, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К-8/22 од 13.12.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 294/23 од 10.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 10.10.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К-8/22 од 13.12.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 294/23 од 10.05.2023. године и то: браниоца окривљеног Милоша Ковачевића - адвоката Јовице Ковачевића у целости и браниоца окривљене Кристине Ђурић - адвоката Виктора Гостиљца у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2. Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Кристине Ђурић - адвоката Виктора Гостиљца у преосталом делу и захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Симића - адвоката Никше Црногорца, у целости, **ОДБАЦУЈУ** као недозвољени.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К-8/22 од 13.12.2022. године оглашени су кривим:

-окривљени Милош Ковачевић због извршења кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 3 године и кривичног дела изнуда у саизвршилаштву из члана 214. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 4 године, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 6 година и 6 месеци;

-окривљени Марко Симић због извршења кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 3 године и кривичног дела изнуда у саизвршилаштву из члана 214. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 4 године, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 6 година и 6 месеци;

-окривљена Кристина Ђурић због извршења кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ за које јој је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 2 године и кривичног дела изнуда у саизвршилаштву из члана 214. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ за које јој је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, те је осуђена на јединствену казну затвора у трајању од 4 године.

На основу члана 63. став 1. КЗ окривљеном Милошу Ковачевићу, окривљеном Марку Симићу и окривљеној Кристини Ђурић је у јединствену казну затвора урачунато и време проведено у притвору и то: окривљеном Милошу Ковачевићу и окривљеном Марку Симићу од 11.03.2021. године до 13.12.2022. године, као и време које ће провести у притвору до упућивања у установу за издржавање казне затвора, а окривљеној Кристини Ђурић од 11.03.2021. године до 19.05.2021. године.

Истом пресудом одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, а како је то ближе опредељено у изреци.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 294/23 од 10.05.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Сремској Митровици, окривљеног Милоша Ковачевића, бранилаца окривљених Милоша Ковачевића, Марка Симића и Кристине Ђурић а пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К-8/22 од 13.12.2022. године, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног Марка Симића - адвокат Никша Црногорац, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно суђење или исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе за сва кривична дела.

- бранилац окривљеног Милоша Ковачевића - адвокат Јовица Ковачевић, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду.

- бранилац окривљене Кристине Ђурић - адвокат Виктор Гостиљац, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи тако што ће окривљену Кристину Ђурић ослободити од оптужбе или исте укине и предмет врати на поновну одлуку органу поступка или на суђење првостепеном или Апелационом суду.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је по оцени навода изнетих у захтевима, нашао да је захтев за заштиту законитости:

- браниоца окривљеног Милоша Ковачевића - адвоката Јовице Ковачевића у целости неоснован,
- браниоца окривљене Кристине Ђурић - адвоката Виктора Гостиљца неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен,
- браниоца окривљеног Марка Симића - адвоката Никше Црногорца у целости недозвољен,

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, бранилац окривљеног Милоша Ковачевића - адвокат Јовица Ковачевић, у поднетом захтеву истиче да првостепени суд побијаном пресудом није потпуно решио предмет оптужбе. Наиме, у току поступка ВЈТ у Сремској Митровици је поднеском од 16.09.2022. године, извршило измену чињеничног описа оптужног акта, а што и сам суд наводи у образложењу побијане пресуде, тако што је, између осталог: „на трећој страни диспозитива оптужнице у 19 реду уместо речи „а затим наредио окр. Симић Марку“, стављене следеће речи „а затим наредио окр. Ковачевић Милошу“, док је у преосталом делу чињенични опис диспозитива оптужнице као и правна квалификација остала неизмењена. По ставу одбране, првостепени суд је учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, на тај начин што у побијаној пресуди окривљеног Милоша Ковачевића није огласио кривим по основу измењене оптужнице, већ на основу првобитно поднете оптужнице.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Ковачевића - адвокат Јовица Ковачевић се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП постоји уколико пресудом није потпуно решен предмет оптужбе, при чему се о непотпуно решеном предмету оптужбе може говорити само у ситуацији када суд није уопште донео одлуку о некој тачки оптужбе, у погледу кривичног дела које се оптужбом ставља на терет.

По налажењу Врховног суда, побијаним правноснажним пресудама је у потпуности решен предмет оптужбе, имајући у виду да између побијаних правноснажних пресуда и оптужбе постоји чињенични идентитет и то како субјективни идентитет (идентитет окривљеног), тако и објективни идентитет (идентитет дела). У конкретном случају је, правноснажним пресудама одлучено о свим наводима оптужбе, а заменом имена окривљених, не значи да није решен предмет оптужбе и да је суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП (како то погрешно сматра бранилац окривљеног). Ово, пре свега, имајући у виду да је окривљеном Милошу Ковачевићу оптужним актом ВЈТ у

Сремској Митровици КТИ 15/21 од 03.09.2021. године, који је након потврђивања добио ознаку КТО-5/22, као и измењеним оптужним актом од 16.09.2022. године, стављено на терет извршење два кривична дела и то кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. КЗ и кривично дело изнуда из члана 214. став 4. у вези става 3. и 1. КЗ, о којима је суд побијаним пресудама и одлучио оглашавајући, поред осталог, и окривљеног Милоша Ковачевића кривим због извршења како кривичног дела разбојништво, тако и кривичног дела изнуда.

Сходно изнетом, по ставу Врховног суда, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Ковачевића - адвоката Јовице Ковачевића, којима се указује да је побијаним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП.

При томе, наводи захтева којима се указује да су изменом оптужнице поднеском ВЈТ у Сремској Митровици замењена имена окривљених у диспозитиву, али не и у изреци пресуде представља по ставу Врховног суда техничку грешку, односно очигледну омашку у писању овереног преписа изреке пресуде.

Бранилац окривљеног Милоша Ковачевића - адвокат Јовица Ковачевић као разлог подношења захтева за заштиту законитости нумерише и повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. Наведену повреду закона бранилац окривљеног образлаже наводима да из изреке побијане првостепене пресуде, произлази да је комплетну радњу извршења кривичног дела разбојништво у целисти и искључиво предузео окривљени Марко Симић, примењујући силу - ударцима два шамара оштећеном, те одузимањем торбице од њега, а коју је оштећени држао испод мишке и одузимањем новца у износу од 500 евра из те торбице, због чега се поставља питање коју је радњу извршења кривичног дела разбојништво предузео окривљени Милош Ковачевић према оштећеном. По ставу одбране, седење за столом преко пута оштећеног, није радња извршења било којег кривичног дела, а наводно дочекивање оштећеног са држањем у рукама ножа и дрвене палице, може конклюдентно представљати претњу, али то, све и да је истина, није предузето у циљу одузимања торбице и новца из торбице оштећеног. Речи које је окривљени Ковачевић Милош наводно упутио оштећеном и то „Ми смо послати да те успавамо киселином, одсећи ћемо ти ј.ја, пратимо те већ дуже време, знамо све стање на твојим рачунима, знамо да ти жена ради у школи“, а како то произлази из побијане пресуде, речене су након што је окривљени Марко Симић већ био применио силу према оштећеном и након што је од њега био одузео торбицу, те ни на који начин не могу представљати претњу ради одузимања уз принуду већ одузете торбице у којој се налазио новац. Све наводне претње, које је окривљени Милош Ковачевић дана 26.02.2021. године у стану у ... предузео према оштећеном, могу се једино посматрати у контексту извршења кривичног дела изнуда из члана 214. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, док се исте не могу довести у било какву везу са радњом задавања удараца отвореном шаком оштећеном и истовременим одузимањем торбице од оштећеног и узимањем новца у износу од 500 евра. Образлажући повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП бранилац окривљеног Милоша Ковачевића наводи и да је у побијаној првостепеној пресуди као време извршења оба кривична дела и разбојништва и изнуде стављен период од 26.02.2021. до 10.03.2021. године, а да је имајући у виду одредбу члана 206. став 1. КЗ окривљени Ковачевић Милош једино дана 26.02.2021. године могао да изврши то кривично дело, а не да га врши у периоду од чак 12 дана, а како је то утврђено у побијаној пресуди.

На повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП указује и бранилац окривљене Кристине Ђурић, адвокат Виктор Гостиљац, а коју повреду образлаже наводима да је суд погрешно применио законску норму из члана 33. КЗ и тиме повредио закон из члана 439. тачка 2) ЗКП, јер је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе применио закон који се не може применити. Наиме, по ставу овог браниоца присуствовање окривљене радњама извршења кривичних дела, о којима унапред није имала сазнања да ће се догодити, а без постојања претходног договора са другим окривљенима у правцу извршења кривичних дела, не значи да постоји свест о заједничком деловању и прихватање радњи извршења као своје. Објективни елемент саизвршилаштва, који се у конкретном случају огледа у присуствовању окривљене самом догађају не указује да окривљена хоће дело као заједничко. Такође, не постоји ни битан допринос извршењу кривичних дела од стране окривљене Кристине Ђурић. Поред изнетог, бранилац цитира и закључак Апелационог суда да окривљена није напустила место догађаја и ствар пријавила полицији, јер је била свесна да је она претходно „типовала“ оштећеног, с обзиром да је рекла оптуженима да оштећени има ..., која добро ради и да продаје кафић, те у вези с тим наводи да се термин „типовање“ појавио тек у другостепеној пресуди, с обзиром да га првостепена пресуда не помиње.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Милоша Ковачевића и окривљене Кристине Ђурић, Врховни суд оцењује као неосноване, а ово из следећих разлога:

Кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. КЗ чини онај ко употребом силе против неког лица или претњом да ће непосредно напасти на живот или тело одузме туђу покретну ствар у намери да њеним присвајањем себи или другом прибави противправну имовинску корист.

Кривично дело изнуда из члана 214. став 1. КЗ чини онај ко у намери да себи или другом прибави противправну имовинску корист, силом или претњом принуди другог да нешто учини или не учини на штету своје или туђе имовине, а ставом 2. истог члана прописано је да ако је делом из става 1. овог члана прибављена имовинска корист у износу која прелази 450.000,00 динара учинилац ће се казнити затвором од две до десет година.

Према одредби члана 33. КЗ, ако више лица учествовањем у радњи извршења са умишљајем или из нехата заједнички изврше кривично дело, или остварујући заједничку одлуку другом радњом са умишљајем битно допринесу извршењу кривичног дела, свако од њих казниће се казном прописаном за то дело.

Из изреке побијане правноснажне пресуде произлази да су окривљени Милош Ковачевић, Марко Симић и Кристина Ђурић у периоду од 26.02.2021. до 10.03.2021. године у ... и ..., заједно и по претходном договору и то најпре употребом силе и претње да ће непосредно напасти на живот и тело оштећеног АА од истог одузели 500 евра, а све у намери да себи прибаве противправну имовинску корист, а затим и у намери да себи прибаве противправну имовинску корист претњом принудили оштећеног АА да на штету своје имовине преда новац у износу од 5.000 евра, на тај начин што је, по претходном договору са окривљеном Кристином Ђурић оштећени АА дана 26.02.2021. године у послеподневним часовима дошао до ресторана „ББ“ у ... како би сачекао долазак окривљене Кристине Ђурић, која је знала да је оштећени добродошлицом имовног стања, чиме се оштећени бави, да има фирму – ..., у којој добро послује и да

продаје свој кафић, те је у ... дошла заједно са окривљеним Милошем Ковачевићем и окривљеним Марком Симићем, којим је претходно дала кључ од стана, те су окривљени Ковачевић Милош и Марко Симић, по доласку у ... одмах отишли у наведени стан, како би сачекали долазак оштећеног АА и окривљене Кристине Ђурић, а по претходном заједничком договору са окривљеном Кристином Ђурић, док је окривљена Кристина Ђурић по истом договору отишла у наведени ресторан, где се нашла са оштећеним, те је након кратког времена са оштећеним дошла до зграде где се налази предметни стан, ушла заједно са оштећеним у исти, а потом закључала врата од стана и у моменту када се оштећени налазио у кухињи су му пришли окривљени Милош Ковачевић и Марко Симић, који су имали марамама повезане главе тако да су им се само очи виделе, при чему је окривљени Ковачевић Милош у десној руци држао већи кухињски нож а у левој руци краћу дрвену палицу, док су обојица на рукама имали навучене беле радне рукавице, којом приликом су наредили оштећеном да седне на столицу за кухињским столом што је он и учинио, након чега је окривљени Ковачевић Милош сео преко пута оштећеног, док је окривљени Марко Симић стао поред оштећеног и два пута ошамарио оштећеног, те потом отео торбицу, коју је оштећени држао испод леве мишке, а окривљена Кристина Ђурић је на захтев окривљеног Марка Симића отишла у дневну собу, која је раздвојена од кухиње параван завесом, где је иста била на око 2 метра у односу на оштећеног, док је окривљени Милош Ковачевић оштећеног питао шта ради ту са окривљеном Кристином, па када је оштећени своје присуство покушао да оправда намером да погледа стан ради евентуалне куповине, окривљени Ковачевић Милош му је вичући запретио речима: „Ми смо послати да те успавамо киселином, одсећи ћемо ти ј.ја, пратимо те већ дуже време, знамо све стање на твојим рачунима, знамо да ти жена ради у школи“, док је окривљени Марко Симић отворио торбицу оштећеног и из исте узео 500 евра, након чега је окривљени Симић претресао оштећеног, те су му искључили мобилни телефон који је оштећени приликом уласка у стан оставио на кухињском столу, а затим је окривљени Симић запретио оштећеном да спреми 40.000 евра, те да ће му уколико то не учини запалити ауто, бацити бомбу у двориште, да знају где живи, да ће му лично пресудити, чак и жену угрозити, да ће жени оштећеног послати преписке које је оштећени имао са Кристином, да су му озвучили ауто, док му је окривљени Ковачевић Милош претио да знају сва стања на рачуну оштећеног и да знају да он има новца, те да тај новац скупи до 07. марта 2021. Године, па када је оштећени рекао да нема новца и да ће покушати да га скупи, али да му треба мало више времена окривљени Симић је отишао у дневну собу, у којој се све време налазила окривљена Кристина Ђурић, наводно да се са некима „консултује“, након чега се вратио и саопштио оштећеном да је то рок, а ако не може да прикупи 40.000 евра до 07.03.2021. године, да ће морати да прикупи до 14.03.2021. године износ од 50.000 евра и при томе је окривљени Симић узео флашу са провидном течностју, запретивши оштећеном да сада пакује „те киселине“ у торбу, те су на овај начин окривљени Милош Ковачевић, окривљени Симић Марко и окривљена Ђурић Кристина заједно и по претходном договору, претњама принудили оштећеног АА да им да обећање да ће на штету своје имовине предати целокупан захтевани износ од 40.000 евра, а све у намери да себи прибаве противправну имовинску корист, након чега је окривљени Марко Симић захтевао од оштећеног да им да свој број мобилног телефона на који ће му саопштити где и када да донесе новац што је оштећени из страха за своју безбедност и безбедност своје породице и учинио, при чему је окривљени Симић запретио да ће га звати 06. марта 2021. године да се договоре око локације примопредаје новца, а затим наредио друго двома окривљених да напусте стан, док је оштећеном наредио да остане у стану и да из истог изађе 15 минута након њиховог одласка, што је оштећени и учинио, и по протеклу

тог времена изашао из стана и отишао кући, да би дана 05.03.2021. године приступио у ПУ Сремској Митровици и пријавио предметни догађај, за које време је окривљени Симић у периоду од 04.03. до 06.03.2021. године више пута позивао оштећеног путем мобилног телефона, распитујући се кад ће оштећени прикупити новац, који ће му предати претећи му да пази шта ради да би дана 08.03.2021. године оштећени прикупио новац у износу од 5.000 евра, које је однео у ПС Сремска Митровица где је исти фотографисан и пописан, да би дана 10.03.2021. године окривљени Симић мобилним телефоном више пута разменио поруке путем вибера са оштећеним питајући га где се налази да ли је прикупио новац, на шта је оштећени одговорио да се налази у својој ... у ... да је сам и да могу да дођу да им преда новац, након чега је окривљени Симић путем мобилног телефона послао оштећеном поруку, којом му је саопштио да ће пред ... доћи једно лице возилом, те да му преда новац, након чега је окривљени Ковачевић Милош дошао пред ..., где му је оштећени предао коверат са 5.000 евра, али је Ковачевић приметио да су у близини места примопредаје налази више полицајаца у цивилу те је великом брзином стартовао возило и побегао с лица места да би накнадно био лишен слободе од стране полицијских службеника као и друго двоје окривљених. При томе су, окривљени били способни да схвате значај свог дела и да управљају својим поступцима, поступали са директним умишљајем, свесни својих дела чије извршење су хтели, свесни да су њихова дела забрањена.

Врховни суд указује да би постојало саизвршилаштво код кривичног дела разбојништво и изнуда није неопходно да свако од саизвршилаца предузме све инкриминисане радње, већ да свако од њих жели извршење кривичног дела као своје и да у време извршења дела учини било коју радњу којом се омогућава његово извршење. Наиме, окривљени Милош Ковачевић и Марко Симић учествовали су непосредно у радњи извршења кривичног дела, а окривљена Кристина Ђурић се са својим радњама јасно саглашавала са радњама које су предузимали друга двојица окривљених и исте прихватила као своје и притом је код сво троје окривљених било јасно изражена свест о заједничком деловању са свим претходно описаним радњама које су сво троје окривљених предузимали и чиме су заједнички допринели извршењу предметних кривичних дела, те су критичном приликом употребом силе и озбиљном претњом да ће напасти на живот и тело оштећеног од истог противправно одузели новац у износу од 500 евра у намери да себи прибаве противправну имовинску корист, а затим у истој намери претњом принудили оштећеног АА да на штету своје имовине преда новац у износу од 5.000 евра.

Уједно Врховни суд указује, а имајући у виду све напред наведено, да се радње окривљеног Милоша Ковачевића, у конкретном случају, не могу посматрати изоловано, а како то у захтеву за заштиту законитости погрешно указује бранилац окривљеног Милоша Ковачевића, адвокат Јовица Ковачевић, већ искључиво и једино у оквиру њиховог претходног договора, а у циљу извршења кривичних дела, за која су и оглашени кривим. Такође, Врховни суд указује да је изрека првостепене пресуде јединствена и као таква, обухвата и кривично дело разбојништво и кривично дело изнуда, за које су окривљени оглашени кривим односно њихове битне елементе, па у складу са тим је и као време извршења кривичних дела стављен временски период од 26.02.2021. године до 10.03.2021. године.

Сходно наведеном, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Милоша Ковачевића и окривљене Кристине Ђурић којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Кристине Ђурић, адвоката Виктора Гостиљца је у преосталом делу недозвољен, а захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Симића, адвоката Никше Црногорца је у целости недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљене Кристине Ђурић, адвокат Виктор Гостиљац у захтеву за заштиту законитости, у преосталом делу, указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, наводима којима износи сопствену оцену изведених доказа, пре свега исказа сведока ВВ, а затим и одбране окривљене, износећи сопствену верзију догађаја и своје чињеничне закључке другачије од оних утврђених побијаним пресудама, а пре свега везано за постојање претходног договора између окривљене Кристине Ђурић и друге двојице окривљених. Поред изнетог овај бранилац, образлажући повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП указује и на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, наводећи контрадикторности у образложењу, пре свега, другостепене пресуде, односно пресуде Апелационог суда.

Бранилац окривљеног Марка Симића као разлог подношења захтева за заштиту законитости нумерише повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Међутим, образлажући напред наведену повреду, која је законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, исти у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП и износи сопствену оцену изведених доказа, и то исказа сведока – оштећеног, али и целокупне одбране окривљеног Марка Симића и на својим чињеничним закључцима другачијим од оних утврђених побијаним пресудама заснива свој став да је учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Поред изнетог, овај бранилац нумерише и образлаже и повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Међутим, повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, сходно одредбама члана 485. ЗКП, нису предмет разматрања Врховног суда, у поступку по захтву за заштиту законитости, дакле, нису дозвољени разлози, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Кристине Ђурић, у преосталом делу и захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Симића, у целости, оценио као недозвољене.

Са изнетих разлога Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**